

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 52Ek/946/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118292382
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Šnapková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6118292382.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcií oprávneného: P., podnikajúci pod obchodným menom: Ing. Ivan Moravčík-NITAL, miesto podnikania: 920 41 Leopoldov, 1. Mája 1043/104, IČO: 34302565, práv. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s. r. o., so sídlom Martina Granca 3618/44, 841 02 Bratislava - mestská časť Dúbravka, IČO: 52 262 821, proti povinným: X./ Ing. Ľubomír Psota, nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Cukrovárska XXX/X, XXX XX Sereď a X./ Ing. Lea Novomeská, nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Cukrovárska XXX/X, XXX XX Sereď, obaja povinní práv. zast.: Škubla & Partneri s.r.o., so sídlom Digital Park II, Einsteinova XX, XXX XX Bratislava, IČO: XX XXX XXX, na vymoženie pohľadávky vo výške 4 412,28 eura s príslušenstvom, vykonávanej súdnou exekútkou: JUDr. Adriana Juhásová, so sídlom exekútorského úradu Trnava, Matušková 1, 917 01 Trnava, pod sp. zn. 241EX 386/18, o sťažnosti povinného 1./ a povinnej 2./ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52Ek/946/2018 zo dňa 24. apríla 2019, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinných 1./ a 2./ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52Ek/946/2018 zo dňa 24. apríla 2019, z a m i e t a .

II. Súd oprávnenému priznáva náhradu trov konania o sťažnosti, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 215,30 eura, ktoré budú od povinných 1./ a 2./ vymáhané spoločne a nerozdielne, na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

III. Súd povinným 1./ a 2./ nárok na náhradu trov konania o sťažnosti nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu, podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinným 1./ a 2./ (ďalej len „povinní“) na vymoženie pohľadávky vo výške 4 412,28 eura s príslušenstvom a trov exekúcie. Ako exekučný titul pripojil právoplatný a vykonateľný Rozhodcovský rozsudok, ktorý vydal Ing. Miloš Valach ad hoc rozhodca rozhodcovského súdu, ROYAL DEVELOPMENT-RSRD, zspo, so sídlom Suľany 243, 951 25 Hruboňovo dňa 01. 02. 2018, pod č. k. : RD/256/2017. Poverením zo dňa 27. 08. 2018 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdnu exekútku JUDr. Adrianu Juhásovú, so sídlom exekútorského úradu Trnava, Matušková 1, 917 01 Trnava, ktorá ju vedie pod sp. zn. 241EX 386/18.

2. Povinní prostredníctvom právneho zástupcu, podali návrh na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenie § 61k ods. 1 d) Exekučného poriadku, nakoľko podľa nich sú tu skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Mali za to, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný rozhodcovským súdom, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie a preto ide o nulitné rozhodnutie, ktoré nemá a nikdy nemalo spôsobilosť byť exekučným titulom.

3. Právny zástupca oprávneného žiadal, aby okresný súd návrh povinných na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol. Uviedol, že povinní neuviedli ani jeden relevantný dôvod, pre ktorý by exekúcia

oprávneného mala byť zastavená. S prihliadnutím k § 35 zákona č. 244/2002 Z. z. rozhodcovský rozsudok má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. To, čo povinní žiadajú od exekučného súdu je nemožné, nakoľko exekučný súd nemá od 01. 01. 2015 zrušením bývalého § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. žiadne oprávnenie skúmať právoplatne ukončené nespotebiteľské rozhodcovské konanie. Podľa zákona č. 244/2002 Z. z. nemá právo posudzovať právoplatný rozhodcovský rozsudok vydaný podľa § 35 zákona č. 244/2002 Z. z. a je takýmto rozhodnutím v plnom rozsahu viazaný podľa § 44 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z.. Právoplatný rozhodcovský rozsudok vydaný podľa zákona č. 244/2002 Z. z. je rovnocenný rozsudku všeobecného súdu. Exekučný súd iba vykonáva kontrolu nad núteným výkonom rozhodnutia, nad exekúciou. Exekučnému súdu neprislúcha akýmkoľvek spôsobom zasahovať do exekučného titulu, nakoľko nie je súdom kauzálnie príslušným.

4. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „vyšší súdny úradník“) uznesením sp. zn. 52Ek/946/2018 zo dňa 24. apríla 2019 výrokovou vetou I. rozhodol, že súd návrh povinného 1./ a povinného 2./ na zastavenie exekúcie zamietá a výrokovou vetou II. rozhodol, že oprávnený má voči povinnému 1./ a povinnému 2./ nárok na náhradu výdavkov na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinných na zastavenie exekúcie vo výške 107,66 eura. Zamietnutie návrhu povinných odôvodnil predovšetkým tým, že exekučný súd nemá právomoc preskúmať platnosť rozhodcovskej doložky v nespotebiteľskej veci.

5. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu, v zákonom stanovenej lehote podala sťažnosť, o ktorej rozhodol sudca okresného súdu tak, že zmenil uznesenie vyššieho súdneho úradníka a exekúciu v celom rozsahu zastavil s odôvodnením, že exekučný súd je oprávnený skúmať právomoc rozhodcovského súdu na vydanie exekučného titulu, pretože pri prekročení právomoci by išlo o nulitný akt. Okresný súd dospel k záveru, že rozhodca nemal právomoc na vydanie exekučného titulu, keďže nebola preukázaná písomná forma rozhodcovskej zmluvy medzi oprávneným a povinným ako fyzickými osobami, čo spôsobuje nevykonateľnosť predloženého exekučného titulu.

6. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. marca 2020 doručená ústavná sťažnosť Ing. Ivana Moravčíka-NITAL, IČO 34 302 565, 1. mája 1043/104, Leopoldov (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 52Ek 946/2018 zo 16. januára 2020 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“). Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namietal, že právne hodnotenie odôvodňujúce napadnuté uznesenie nemá oporu v platnom práve ani rozhodovacej praxi všeobecných súdov a dôvod na zastavenie exekúcie neexistuje, keďže exekučný titul nebol zo strany kauzálnie príslušného súdu zrušený ani nebola odložená jeho vykonateľnosť. V tejto súvislosti považoval odklon od ustálenej rozhodovacej praxe založený na už neaplikovateľnej judikatúre vzhľadom na zmenu platného právneho stavu po 1. januári 2015 za svojvoľný a arbitráry. Poukázal na to, že po legislatívnom oddelení úpravy rozhodcovského konania v spotrebiteľských veciach došlo k zvýrazneniu rozdielov v úprave rozhodcovského konania v spotrebiteľských veciach a iných veciach a exekučnému súdu neprináleží nespotebiteľský rozhodcovský rozsudok podrobovať dôkladnému prieskumu, rovnako ako nemá oprávnenie skúmať rozsudok všeobecných súdov. V súvislosti s touto argumentáciou poukázal na judikatúru všeobecných súdov (napr. 3 M Cdo 11/2010) a ústavného súdu napr. uznesenie sp. zn. II. ÚS 395/2019, nález sp. zn. II. ÚS 300/2018 a nález sp. zn. IV. ÚS 22/2020.

6.1. Ústavný súd nálezom II. ÚS 298/2020-49 zo dňa 5. novembra 2020 výrokovou vetou 1. rozhodol, že základné právo Ing. Ivana Moravčíka-NITAL podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52 Ek 946/2018 zo 16. januára 2020 porušené boli, výrokovou vetou 2. rozhodol, že uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52Ek 946/2018 zo 16. januára 2020 zrušuje a vec vracia Okresnému súdu Banská Bystrica na ďalšie konanie a výrokovou vetou 3. rozhodol, že Ing. Ivanovi Moravčíkovi-NITAL priznáva náhradu trov konania v sume 675,43 € (slovomšesťstosedemdesiatpäť eur a štyridsaťtri eurocentov), ktorú je Okresný súd Banská Bystrica povinný vyplatiť na účet Advokátskej kancelárie JUDr. Peter Bartoš, s. r. o, Martina Granca 3, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

6.2. V odôvodnení nálezu ústavný súd okrem iného konštatoval, cit: „V okolnostiach danej veci je podľa názoru ústavného súdu nevyhnutné poukázať na nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 300/2018 z 5. septembra 2018, podľa ktorého pokiaľ sa rozhodcovské konanie týka sporu z iného než spotrebiteľského právneho vzťahu, ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré umožňujú účastníkovi tohto konania, aby namietal nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 21 ods. 2) a aby sa žalobou podanou na príslušnom súde domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, vylučujú skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. V týchto ustanoveniach sa totiž premieta klasická rímska právna zásada (princíp) „vigilantibus iura scripta sunt“ („práva patria bdelym“). Nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu, a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v rozhodcovskom konaní, pretože inak by tieto ustanovenia strácali svoj zmysel - boli by nadbytočné. Berúc do úvahy dôvody prejednávanej ústavnej sťažnosti, ústavný súd taktiež konštatuje, že závery o vylúčení skúmania právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní sa v prípade, ak ide o spor z iného než spotrebiteľského právneho vzťahu, zjavne vzťahujú a primerane použijú aj na možnosť exekučného súdu v rámci svojej pôsobnosti preskúmať uplatnenie rozhodcovskej doložky z hľadiska toho, či pokrýva aj nárok podľa § 135a Obchodného zákonníka (m. m. nález IV. ÚS 22/2020)..... Napadnuté uznesenie okresného súdu vychádza z toho, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá s dlžníkom, ktorým je právnická osoba, a nie s fyzickými osobami jej štatutárov. Okresný súd teda posudzoval, či sa rozhodcovským rozsudkom nerozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva. Zákon o rozhodcovskom konaní ani Exekučný poriadok však v čase rozhodovania okresného súdu neobsahovali ustanovenia, ktoré by umožňovali exekučnému súdu vykonať prieskum rozhodcovského rozsudku v nesporebiteľských veciach v exekučnom konaní z hľadiska rozsahu rozhodcovskej zmluvy. Naopak, s poukazom na § 40 ods. 1 písm. a) bod 3 zákona o rozhodcovskom konaní rozhodovanie o tom, či má byť zrušený rozhodcovský rozsudok v nesporebiteľskej veci, osobitný zákon zveruje do vecnej príslušnosti osobitne kauzálne príslušných súdov podľa § 28 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Tieto súdy sú kompetentné posudzovať okrem iného to, či sa rozhodcovským rozsudkom „rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky“, ako jeden zo zákonných dôvodov zrušenia takéhoto rozhodcovského rozsudku. Oprávnenie účastníka namietat nedostatok právomoci rozhodcovského súdu podľa § 21 ods. 4 zákona o rozhodcovskom konaní a oprávnenie podať žalobu o zrušenie takéhoto rozhodcovského rozsudku kauzálne príslušnému súdu podľa § 40 zákona o rozhodcovskom konaní, o ktorých je oprávnený a povinný rozhodovať zákonom určený civilný súd, nepripúšťajú skúmanie právomoci rozhodcovského súdu zo strany exekučného súdu v rozsahu, ktorý patrí civilnému súdu. Nevyužitie postupu podľa zákona o rozhodcovskom konaní (námiетка nedostatku právomoci a žaloba o zrušenie rozsudku, pozn.) v iných ako spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti spochybňovať rozhodcovskú zmluvu v exekučnom konaní na strane žalovaného účastníka rozhodcovského konania, ktorý znáša svoju procesnú zodpovednosť za včasné uplatňovanie účinných prostriedkov ochrany, ktoré mu právny poriadok priznáva. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd konštatuje, že okresný súd napriek nedostatku svojej príslušnosti a absencie zákonnej opory pre takýto postup skúmal platnosť a rozsah rozhodcovskej zmluvy. Tieto atribúty rozhodcovskej zmluvy sú však zákonnými dôvodmi na zrušenie rozhodcovského rozsudku a rozhodovanie o nich je zákonom zverené kauzálne príslušnému okresnému súdu (§ 28 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Zastavením exekúcie na základe výsledkov takéhoto skúmania okresný súd znemožnil sťažovateľovi prístup k exekučnému súdu. Ide o závažnú procesnú vadu, ktorá mala vplyv na vecnú správnosť napadnutého uznesenia okresného súdu a z ústavného hľadiska jej intenzita indikuje neakceptovateľnosť. Na tomto základe ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).“

7. Sudca k veci udáva nasledovné:

8. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konania sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

10. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

12. Po preštudovaní veci, vychádzajúc pri tom z právoplatného nálezu ústavného súdu II. ÚS 298/2020-49 zo dňa 5. novembra 2020 a v ňom vysloveného právneho názoru, sa sudca stotožnil s dôvodmi uvedenými vyšším súdnym úradníkom v napadnutom rozhodnutí a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto uznesenia, aplikujúc pritom ustanovenie § 202 ods. 2 Exekučného poriadku.

13. Oprávnený si za 2 úkony právnej služby - podanie vyjadrenia k sťažnosti povinných a podanie k vyjadreniu povinných zo dňa 28. 08. 2019, uplatnil trovy právneho zastúpenia.

14. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

15. Podľa § 199d ods. 1. Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

16. Podľa § 199e Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

17. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

18. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

19. Nakoľko súd návrh povinných na zastavenie exekúcie zamietol, oprávnenému priznal náhradu trov konania o sťažnosti, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia. Vychádzajúc z tarifnej hodnoty výšky vymáhaného peňažného plnenia v sume 4 412,28 eura, súd priznal oprávnenému trovy právneho zastúpenia vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon právnej služby v súlade s § 13 ods. 2 vyhlášky vo výške 80,50 eura. Trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby po pripočítaní režijného paušálu tak predstavujú sumu vo výške 107,65 eura /80,50 eura + 9,21 eura (režijný paušál v roku 2019) + 20% DPH, t.j. 17,94 eura/; za 2 úkony právnej služby je to potom 215,30 eura (107,65 eura x 2). Priznané trovy budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti tohto uznesenia. (výroková veta II. uznesenia)

20. Povinní si v rámci sťažnostného konania taktiež uplatnili nárok na náhradu trov exekúcie voči oprávnenému, k rukám ich právneho zástupcu.

21. Povinnému v exekučnom konaní zákon priznáva len nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie (§ 199a ods. 2 Exekučného poriadku). Predpokladom pre priznanie tejto náhrady je úspech povinného v tomto konaní. Keďže súd sťažnosť povinných proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka zamietol, t.j. povinní v konaní o sťažnosti úspech nemali, súd rozhodol o nich tak, ako je uvedené vo výrokovej vete III. tohto uznesenia.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.